

Ratíškovice

Kraj: Jihomoravský

Správní obvod: Hodonín

Nadmořská výška: 207 m n. m.

Počet obyvatel: 4 005

Adresa URL: www.ratiskovice.com

Okres: Hodonín

GPS souřadnice: 48.920016N, 17.165606E

První pís. zmínka: 1131 (893 let)

PSČ: 696 02

Historie obce Ratíškovice

Ratíškovice patří mezi nejstarší obce v okrese Hodonín. O nejvzdálenější minulosti svědčí mnohé archeologické nálezy z jejího katastru. Byla nalezena mamutí stolička a mamutí kost z období mladšího paleolitu, kamenný přeslen z mladší doby kamenné, hliněná nádoba s nářadím z doby bronzové, hliněné nádoby mohylové kultury, užitková nádoba z doby železné, mnohé keramické nálezy pocházely z mladší doby hradištní a z dob slovanského osídlení. První písemná zpráva o naší obci je uvedena ve velmi významném dokumentu - v listině Jindřicha Zdíka, syna prvního českého kronikáře Kosmy. Tento biskup pořídil soupis veškerého majetku, patřícího k olomouckému biskupství. Listina obsahuje více než 200 moravských místních jmen a je tedy prvním místopisem Moravy. Listina není datována, ale panuje názor, že datum jejího zhotovení je shodné s datem vysvěcení kapitulního chrámu sv. Václava při olomouckém hradě - tedy rok 1131.

Ratíškovická železnice - vznik důlní dráhy úzce souvisí s rozvojem těžby lignitu v jihomoravském revíru, která se neustále industrializovala. Traduje se již od 20. let 19. století. Éru malodolů vystřídaly doly s produkcí, blížící se k tisíci tunám denně. Takové objemy těžby vyžadovaly kapacitní přepravu, kterou umožnila pouze železnice normálního rozchodu, která v napojení na síť státních i soukromých drah usnadnila distribuci uhlí. Kořeny tzv. Ratíškovické železnice nalezneme ve Zlíně a blízkém okolí, kde od konce 19. století působila podnikavá ševcovská rodina Antonína Bati. Jeho syn Tomáš Jan Baťa (1876 – 1932) přivedl v období tzv. první republiky dosud nijak významný Zlín, žijící ve stínu významnějších Vizovic a Napajedel, mezi nejmodernější města v Československu. Bující obuvní i strojírenská výroba potřebovala kvalifikovanou pracovní sílu, tato svoje zázemí a celý baťovský komplex pak dokonalé pokrytí elektrickou a tepelnou energií. Proto byla v Otrokovicích-Baťově vybudována tepelná elektrárna, pro niž se kvůli snížení nákladů na výrobu hledal blízký zdroj energie. Volba padla na méněhodnotný lignit, který se nabízel na Dubňansku. Lignit však nebyl jediným palivem, který se v Otrokovicích a Zlíně spaloval – z Ostravska bylo dováženo také černé uhlí. Některé prameny uvádějí, že pořízení lignitových dolů mělo vylepšit vyjednávací pozici firmy Baťa s uhlobarony, kterým tak prakticky dokazoval soběstačnost.

